

Sygn. akt II CSK 295/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa K. [...] w G.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie [...], Ministrowi Finansów
i Lasom Państwowym - Nadleśnictwu P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
i skargi kasacyjnej pozwanego Skarbu Państwa
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 29 września 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

**1) odmawia przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej
powoda;**

**2) zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej RP kwotę 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) zł
tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego wywołanego
skargą kasacyjną powoda;**

3) przyjmuje do rozpoznania skargę kasacyjną pozwanego.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powód wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, które przedstawił w formie pytania, „czy ograniczenie powierzchniowe (>>lasy i grunty leśne o obszarze ponad 25 ha<<) zawarte w treści art. 1 ust. 1 dekretu o lasach należy traktować jako wyłączenie z nacjonalizacji obszaru leśnego do granicy wskazanego limitu, czy też jedynie wyłączenie z nacjonalizacji całego (spójnego) - nieprzekraczającego wskazanego w tej normie limitu powierzchniowego - kompleksu leśnego danego właściciela (współwłaścicieli), oraz czy w związku z tym naruszenie dyspozycji art. 1 ust. 1 dekretu o lasach (znacjonalizowanie lasów i gruntów leśnych o obszarze poniżej 25 ha) wypełnia znamiona >>przejęcia bez tytułu prawnego<< w rozumieniu art. 61 ust. 1 pkt 7 u.p.k.k.”.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga przedstawienia problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). W postanowieniu z 23 marca 2012 r., II PK 284/11 (nie publ.), Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zagadnieniem prawnym jest zagadnienie, które wiąże się z określonym

przepisem prawa materialnego lub procesowego względnie uregulowaniem prawnym, których wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Wskazanie na zagadnienie prawne uzasadniające wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno nastąpić przez jego sformułowanie, jako problemu prawnego wymagającego rozstrzygnięcia, określenie przepisów prawa, w związku z którymi powstało i wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Dopiero wówczas Sąd Najwyższy ma podstawę do rozważenia, czy przedstawione zagadnienie jest rzeczywiście zagadnieniem „prawnym” oraz czy jest to zagadnienie „istotne”. Do rozstrzygnięcia w postępowaniu kasacyjnym zagadnień sformułowanych, jako przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania może dojść jedynie wtedy, gdy wskazane przez skarżącego podstawy skargi kasacyjnej pozwalają na ich ocenę i sformułowanie na nie odpowiedzi.

Art. 1 ust. 1 dekretu PKWN z 12 grudnia 1944 r. o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa (Dz.U. Nr 15, poz. 82; dalej: „dekret o przejęciu lasów”) był wielokrotnie wykładany przez Sąd Najwyższy. W wyroku z 27 marca 2014 r., III CSK 94/13 (nieopubl.), z odwołaniem się do licznych wypowiedzi z wcześniejszego okresu, Sąd Najwyższy wyjaśnił, że „na podstawie art. 1 ust. 1 dekretu o przejęciu lasów, na własność Skarbu Państwa przeszły lasy i grunty leśne o obszarze ponad 25 ha stanowiące własność lub współwłasność osób fizycznych i prawnych. Przejście to nastąpiło z mocy prawa z dniem wejścia w życie dekretu. Zgodnie z art. 1 ust. 3 lit. b tego dekretu, przejęciu na rzecz Skarbu Państwa nie podlegały lasy i grunty leśne podzielone faktycznie lub prawnie przed dniem 1 września 1939 r. na parcele nie większe niż 25 ha, lecz tylko stanowiące własność osób fizycznych, których grunty nie były objęte przepisami art. 2 ust. 1 lit. e dekretu o reformie rolnej. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się jednolicie, że lasy i grunty leśne należące do osób, których grunty objęte były przepisem art. 2 ust. 1 lit. e dekretu o reformie rolnej podlegały nacjonalizacji niezależnie od obszaru (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 26 maja 2006 r., V CSK 97/06, niepubl., z dnia 13 grudnia 2007 r., I CSK 310/07 niepubl., z dnia 22 kwietnia 2005 r., II CSK 653/04, OSNC 2006, Nr 3, poz. 56 i z dnia 20 września 2013 r., II CSK 4/13, niepubl.). (...) Ukształtowany od strony

podmiotowej przepis art. 1 ust. 3 lit. b dekretu z dnia 12 grudnia 1944 r. o przejęciu lasów ustanawia bowiem wyłączenie spod nacjonalizacji lasów - ze względu na ich obszar nie przekraczający 25 ha - jedynie w stosunku do osób fizycznych, których grunty nie podlegały reformie rolnej.

Pogląd powyższy znajduje zastosowanie także w odniesieniu do powoda.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 98 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 2 pkt 9 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800 ze zm.), orzeczono jak w postanowieniu.

aw
aj